

47 ΗΜΕΡΕΣ ΜΕΤΑ

Μπαμπά...

ΔΕΝ ΤΟ ΑΚΟΥΣΑ ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ. Ήταν στην τσέπη μου κι η μουσική έπαιζε δυνατά στο πάρτι. Η κλήση ήταν απ' το κινητό της μαμάς τους. Σίγουρα τα κορίτσια. Καλοκαιρινό βραδάκι Σεπτεμβρίου και τα κορίτσια απολάμβαναν τις τελευταίες μέρες των διακοπών τους στη Σχοινούσα, στο παρά πέντε της νέας σχολικής χρονιάς. Πήγα μακριά για να μην ακούγεται η μουσική. Τον χρόνο με τα κορίτσια τον θέλω καθαρό. Δεν με πειράζει πια αν είναι λίγος. Θέλω όμως όταν είμαστε μαζί, να είμαστε μαζί. Να μην έχουμε μπάστακα. Ακόμα κι απ' το τηλέφωνο.

Το σήκωσε η μικρή. Όταν είναι, λοιπόν, δικός σου ο άνθρωπος, ακόμα κι απ' την πρώτη του ανάσα τον πιάνεις. Η μικρή ήταν, λοιπόν, σε φάση κουβέντας. Τα 'παμε όλα. Πού

κολύμπησαν σήμερα, τι ώρα πήγαν στην παραλία, πόσο έκατσαν, πού έφαγαν, πού πήγαν μετά. Στη συνέχεια για τη Χώρα και τα δύο γατάκια που βρήκαν εκεί. Που τα χάιδεψαν, που τα ντάντεψαν, που τα πήραν αγκαλιά, που θα μου τα φέρουν σπίτι να τα μεγαλώσω (το άλλο με τον Τοτό το ξέρεις;). Μετά, που έκατσαν στο αγαπημένο τους κρεπάδικο, όπου η σερβιτόρα είχε κι αυτή ένα γατάκι. Μετά, για τη Δευτέρα που θα επιστρέψουν και τις «εκπλήξεις» που θέλουν να τους περιμένουν. Εμβόλιμα, με ρωτούσε τι κάνω, με ποιους είμαι κι όλες τις απίθανες λεπτομέρειες που μπορούσε να σκαρφιστεί.

Κάποια στιγμή πριζώθηκα, γιατί έλειπα αρκετή ώρα απ' το πάρτι και σκεφτόμουν την τούρτα που θα έβγαине. Μια-δυο φορές πήγα να την κόψω. Τελευταία στιγμή όμως το μάζεψα. Σαν φτάρνισμα, που το κόβεις στο τσακ.

Η μικρή, λοιπόν, ήταν εκστασιασμένη. Τους έχω λείψει και μου έχουν λείψει πάρα πολύ. Ήθελε, όσο μπορούσε, να με χορτάσει. Έστω κι απ' το τηλέφωνο. Όταν τελείωνε και δεν είχε κάτι άλλο να μου πει, έλεγε: «...μπαμπά...» και ξεροκατάπινε, για να εξαγοράσει χρόνο, όπως θα αγόραζες μονάδες για το καρτοκινητό σου.

«Έλα, μωρό μου...»

«Να σου πω...»

Είχα σταματήσει πια ν' αγχώνομαι και την απολάμβανα.

«Πες μου, μωρό μου», και της έδινα όλο τον χρόνο στον κόσμο να μου πει ό,τι λαχταρούσε η ψυχούλα της.

Αυτό έκανες κι εσύ, μπαμπά. Ήσουν πάντα διαθέσιμος.

Ήσουν πάντα εκεί για μένα. Δεν υπήρχε τίποτα ανάμεσά μας. Ήμασταν μόνο οι δυο μας. Ρουφούσε ο ένας τον άλλο. Σε απολάμβανα. Σε χόρτασα, όσο θα μπορούσα να σε χορτάσω. Όταν όμως έρχεται η ρημάδα η ώρα, ποτέ δεν τους έχεις χορτάσει τους γονείς σου.

Θέλω όταν θα 'ρθει κι η δική μου η ρημάδα, τα κορίτσια να μ' έχουν χορτάσει.

Όσο μπορείς να χορτάσεις τον μπαμπά σου.